

[Tommy Dinesen]

mange ansatte der skal være i Arbejdstilsynet, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at vi netop i Arbejdsmarkedsudvalget har fået et papir fra LO – det er genfremsendt til os – hvori der står, at LO på nuværende tidspunkt sætter et stort spørgsmålstejn ved, om arbejdsmiljøloven kan stå mål med de mål, som det var meningen, da man i sin tid lavede loven, og det er med baggrund i de nedskæringer, der er sket.

Og man siger jo til sig selv, når man beskæftiger sig en del med det her: Hvad gør vi? Vi ved jo, at regeringen har eller i hvert fald har haft flertal for at blive ved med at nedskære på dette område. Hvad gør vi så? Så må vi finde nogle andre modeller for at skaffe nogle penge.

Man kan gøre det, som ministeren har været inde på, men som jeg ikke håber bliver til noget, nemlig at man sælger ud af den givtige del, men så mister man altså flere folk i Arbejdstilsynet – og ikke nok med det, den givtige del går over til andre, dvs. til fabrikanterne, således at fabrikanterne skal føre tilsyn med sig selv. Det mener jeg er udansk, og jeg mener ikke, at vi har haft den slags ting før.

Ministeren gjorde også meget ud af sidste gang – men ikke så meget denne gang – at vi jo nu har fået flere inden for BST, og så bliver det bedre. Jeg kunne ikke rigtig finde ud af det arguments sammenhæng. Altså, hvis det er godt at have flere inden for BST, hvorfor er det så ikke godt at have flere inden for Arbejdstilsynet? Vi ved jo alle sammen, at det er Arbejdstilsynet, der har lovhjemmel til at gå ud i en virksomhed og sige: Hør, nu går det her ikke mere, og hvis I ikke får rettet det, bliver virksomheden altså lukket.

Jeg har sagt før, at det er for meget, når jeg hører nogle af argumenterne, især fra de borgerlige er det ligesom en gramfonplade, der begynder at køre baglæns, fordi man skal til at sige noget grimt om brugerbetaling, og det har man jo ellers gjort så meget ved.

Jeg vil godt sige tak til fru Lissa Mathiasen, der er enig i det forebyggende sigte, og som spørger, om SF er parat. Ja, vi er da parat, det er derfor, vi stiller ret mange forslag på dette område. Vi mener, at det er fantastisk vigtigt.

Vi rejste jo bl.a. sidste år en forespørgselsdebat, hvor Socialdemokraterne ikke var enige med os, om sammenkædning af det ydre og indre miljø. De Radikale og den daværende miljøminister var meget enige med SF i, at der lå

noget godt i, at man sammenkædede amtskommunerne, som har ansatte, f.eks. ingeniører, som går ud og kigger på det ydre miljø, med Arbejdstilsynet, som har nogle, der kigger på det indre miljø. Vi mener, at en sammenkædning ville have været godt, men dér stod vi altså ikke sammen med Socialdemokraterne, desværre.

Men der er jo sket noget; ministeren har gjort det, at man har lavet et samarbejde alligevel, og det må vi følge for at se, om det bliver bedre, hvad vi selvfølgelig håber. Når vi siger bedre, så skal det være til fordel for de ansatte ude på virksomhederne.

Fru Pia Christmas-Møller sagde, at der var tre positive elementer, men mente så, at forslaget var upræcist – ja, mig bekendt er de fleste forslag, der bliver lavet som beslutningsforslag, forholdsvis upræcise netop for at få så mange som muligt med ind i det.

Fru Pia Christmas-Møller sagde, at det ville være svært administrativt at finde ud af, hvem der skulle betale mest, hvis man tog de stærkt forurenende brancher og dem, der var mindre forurenende. Det mener jeg ikke det er, og det sagde jeg også ved sidste behandling, hvor fru Pia Christmas-Møller var i New York, så vidt jeg husker. Jeg sagde nemlig, at hvis man tager over i Arbejdsskadestyrelsen og kigger efter, så kan man sige helt afgjort branche for branche, ja, næsten fra fabrik til fabrik, hvor mange ulykker der er de forskellige steder, og når man kan gøre det dér, kan man altså også gøre det på dette område.

Om man skal se på EF? Ja, det kan vi da godt, men det er jo netop EF, der har vist vejen med hensyn til den graduerede forsikringsmåde. Tyskland har det her, og det er Canada, der har vist vejen, og hvis de kan finde ud af det, kan vi andre vel også.

SF's ærinde spørger fru Pia Christmas-Møller også om. Jamen SF's ærinde er at prøve på at få diskuteret disse ting. Jeg har lavet nogle artikler, fordi jeg synes, det er fantastisk, at man kan diskutere overenskomster, og man kan diskutere pensioner, og det er meget godt med pensioner, men har man ikke et ordentligt arbejdsmiljø, så fatter jeg ikke, hvad man skal have pensionerne til, bortset fra at det kan være, staten tjener en masse penge på dem. Jeg synes, at når man diskuterer pensioner for arbejdsmarkedet, må man tage arbejdsmiljøet med. Det er der måske traditionelt ikke mulig-